

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci navrhovatele: **J. M.**, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2 – Nové Město, v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy odpůrce ze dne 6. 4. 2021, čj. MZDR 14598/2021-1/MIN/KAN,

t a k t o :

- I. Návrh na zrušení opatření obecné povahy odpůrce ze dne 6. 4. 2021, čj. MZDR 14598/2021-1/MIN/KAN, **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 2. 7. 2021 návrh podle zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 (dále jen „pandemický zákon“), na zrušení v záhlaví uvedeného opatření obecné povahy Ministerstva zdravotnictví, které v době pandemie omezovalo návštěvy ve věznicích. Navrhovatel zaslal soudu návrh na zrušení tohoto opatření poštou. Z podacího razítka na obálce soud ověřil, že návrh byl předán k poštovní přepravě dne 29. 6. 2021, soudu byl doručen dne 2. 7. 2021. Společně s návrhem požádal navrhovatel o osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce.

[2] Ministerstvo napadené opatření bez náhrady zrušilo ke dni 1. 7. 2021, a to opatřením ze dne 29. 6. 2021, čj. MZDR 20029/2021-4/MIN/KAN.

[3] Podle § 32 s. ř. s. je řízení zahájeno dnem, kdy návrh *došel* soudu. Není podstatné, kdy byl návrh podán k poštovní přepravě (jako je to v případě zachování lhůty podle § 40 odst. 4 s. ř. s.). Řízení před soudem bylo zahájeno až doručením návrhu, tedy 2. 7. 2021. Mimořádné opatření tak přestalo platit den předtím, než bylo řízení o návrhu na jeho zrušení vůbec zahájeno.

[4] Soud podle § 103 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. kdykoli přihlíží z úřední povinnosti k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení). Jednou z podmínek řízení je mj. existence předmětu řízení, v tomto případě

mimořádného opatření ministerstva. Neexistence předmětu řízení je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, pro který soud návrh usnesením odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (viz např. již usnesení NSS ze dne 6. 3. 2012, čj. 8 Ao 8/2011-129, věc *FADESA Česko*, bod 7, nebo ze dne 1. 7. 2021, čj. 10 Ao 10/2021-176, body 5 a 6).

[5] V nynější věci nepřicházel v úvahu ani postup podle § 13 odst. 4 pandemického zákona, podle kterého *pozbylo-li mimořádné opatření platnosti v průběhu řízení o jeho zrušení, nebrání to dalšímu postupu v řízení*. Soud v takovém případě nemůže mimořádné opatření přímo zrušit, může však v rozsudku např. vyslovit jeho nezákonnost. Jak ale soud výše uvedl, mimořádné opatření v nynější věci nepozbylo platnosti *v průběhu řízení*, ale ještě předtím, než bylo řízení vůbec zahájeno. Soud se proto nemohl nijak zabývat ani samotným návrhem, ani s ním spojenými návrhy na osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce.

[6] Soud proto návrh na zrušení mimořádného opatření odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro neexistenci předmětu řízení. Proto již soud ani nerozhodoval o návrhu na ustanovení advokáta nebo osvobození od soudních poplatků, protože za této situace oba návrhy postrádají smysl.

[7] O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. července 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu